

N:o 18.

Ank. till Riksd. kansli den 1 maj 1900, kl. 2 e. m.

Memorial, angående ändringar i aflöningsstaten för Sveriges riksbank m. m.

Från tjänstemän och vaktbetjening vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor har utskottet i den ordning, som i § 82 i gällande bankoreglemente föreskrifves, fått mottaga åtskilliga ansökningar om dyrtidstillägg eller andra förbättringar i aflöningsförmåner, och hafva bankofullmäktige öfver samtliga dessa framställningar till utskottet afgifvit yttranden, hvarjemte fullmäktige sjelfva framställt åtskilliga förslag till ändringar eller jemkningar i aflöningsstaten.

Ifrågavarande ansökningar och förslag hafva af utskottet pröfvats, hvarvid utskottet, med kännedom om den utgång, som Kongl. Maj:ts förslag vid årets riksdag om dyrtidstillägg åt åtskilliga grupper af de vid statens verk anställda tjänstemän rönt, funnit framställningarna om dyrtidstillägg icke böra till någon utskottets hemställan hos Riksdagen för närvarande föranleda.

Utan samband med frågan om dyrtidstillägg stå en del af de hos utskottet föreslagna ändringar i aflöningsstaten och i den mån utskottet funnit dessa ändringsförslag böra gifva anledning till framställningar hos Riksdagen, får utskottet nu för dem närmare redogöra.

A. Framställningar, som angå aflöningsstaten vid riksbankens hufvudkontor samt afdelningskontor i Göteborg och Malmö.

Ändringar i hufvudkontorets aflöningsstat.

Den gällande aflöningsstaten för hufvudkontoret upptager i första graden 20 tjänstemän, i andra graden 22, i tredje graden 10 och i fjärde graden 5; och hafva fullmäktige nu bland annat hemställt, att staten måtte så ändras, att tjänstemännen från och med den 1 nästkommande juli komme att blifva:

i andra graden 24, i tredje graden fortfarande 10, och genom uppflyttning af en tjänst från tredje graden i fjärde graden 6.

Till stöd för den sålunda begärda tillökningen i den ordinarie personalen vid hufvudkontoret hafva fullmäktige — efter erinran, att rörelsens alltjemt fortgående tillväxt föranlätit fullmäktige att tid efter annan, med begagnande af den rätt, som 60 § 2 mom. i bankoreglementet tillerkänner dem, anställa tjänstemän utöfver stat och åt dem anslå arfvoden, som öfverensstämman med den i staten för olika grader bestämda aflöning — anfört hufvudsakligen följande.

a) Ny tjänst i tredje graden vid hufvudkontoret.

Till biträde åt vederbörande tjänstemän vid utlåningsrörelsen har den 5 januari 1899 anställts en kamrerare öfver stat. Behovvet af denna förstärkning i arbetskrafterna grundade sig hufvudsakligen på den betydliga tillväxten i vexeldiskonteringen. Den häraf föranledda tillökningen i arbete, särskildt med utsändningen till de många olika bankplatserna i riket af förfallande vexlar, fordrade, enligt hvad till fullmäktiges protokoll för nämnda dag anförts, ökad personal, i synnerhet som behandlingen af de många vaxlarna, hvilka på senare tider ej sällan inkommit till flera hundratal om dagen, fordrade ytterlig noggranhet. Härtill komme rediskonterings- och kreditivaffärerna med den enskilda bank, som afstått från sin sedelutgifningsrätt och vården af därför lemnade säkerheter. De tjänstemän, som under gemensamt ansvar handlade hithörande ärenden, vore 2 kommissarier och 1 kamrerare. Till att rätt besörja den nuvarande rörelsen och den, som vore att vänta, vore de dåvarande tre ej tillräckliga, utan det erfordrades ytterligare en till i kamreraregrad (= tredje grad) emedan hans göromål och ansvar blefve lika med de öfrigas.

b) Två nya tjänster i andra graden vid hufvudkontoret.

Vidkommande derefter de i andra graden öfver stat anställda tjänstemännen, nemligen en kassör, som antagits enligt beslut den 13 maj 1897, och en bokhållare, som antagits enligt beslut den 30 november 1899, hafva fullmäktige anfört, att det visat sig vara nödvändigt att för folio- och postvexlräkningarnes behöriga handhafvande stadigvarande

upprätthålla två kassor, då man icke längre kunde åtnöja sig med en enda. Till en början hade båda kassorna gemensam bokhållare, men detta visade sig otillräckligt, och utöfver stat anställdes då ytterligare en, hvilken dock, jemte bokföringen i den ena af kassorna, skulle verkställa den räkenskapsföring, som erfordrades med afseende på den i december månad 1899 började clearingsrörelsen i riksbanken.

För att närmare visa, huruledes rörelsen inom här ofvan omnämnda grenar af riksbankens verksamhet utvecklats, hafva fullmäktige sammanställt åtskilliga sifferuppgifter, hvilka utskottet anser sig böra här meddela:

» diskonterade	vexlar	år 1897	...	14,947	st.
»	»	» 1898	34,641	»
»	»	» 1899	49,299	»
»	»	1 kvartalet 1900	13,625	»

rediskonterade	»	år 1897	12,183	st.
»	»	» 1898	32,487	»
»	»	» 1899	47,276	»
»	»	1 kvartalet 1900	13,123	»

vid hufvudkontoret utfärdade postvexlar:

år 1897	63,869	st.
» 1898	74,359	»
» 1899	79,140	»

1 kvartalet 1900 20,509 »

af hufvudkontoret inlösta postvexlar:

år 1897	63,648	st.
» 1898	74,312	»
» 1899	78,986	»
1 kvartalet 1900	20,683	»

kassarörelsens i bankkontoret omfattning utgjorde

år 1897	debet	kr. 2,062,913,139: 01	kredit	kr. 2,062,821,996: 68
» 1898	»	2,557,592,600: 77	»	2,557,470,354: 30
» 1899	»	3,329,195,704: 30	»	3,329,073,306: 29
1 kvartalet 1900	»	1,142,079,311: 51	»	1,141,961,740: 82»

c) Ny tjänst
i 4:de graden
vid hufvud-
kontoret.

Slutligen hafva i detta sammanhang fullmäktige hemställt, att den nuvarande kamrerarejtjensten i utrikes vexelexpeditionen finge i sådan måtto förändras, att den uppflyttades i 4:de eller kommissariegraden. Den ifrågavarande befattningen inrättades år 1877. Under de 22 år, som sedan dess förflutit, hade utrikeskontoret utvecklat sig på ett sådant sätt, att den, som i egenskap af förman hade att svara för expeditionen å denna särskilda afdelning, fått sina göromål icke blott kvantitativt i betydlig mån förökade, utan ock till arten mera pröfvande och ansvarsfulla, än i början var fallet, till upplysning hvarom fullmäktige åberopat följande sifferuppgifter:

År 1877 köptes utländska vexlar till antal af 3,499 för kr. 82,573,104: 20
» 1899 » » » » » » 4,896 » » 262,176,637: 01
» 1877 såldes » » till ett sammanlagdt belopp af kr. 90,485,835: 32
» 1899 » » » » » » » » » » 246,213,100: 50

Härvid ville dock fullmäktige erinra, att pröfningen af vaxlarnas formella beskaffenhet numera vore vida svårare än förr, i det att till inköp erbjödes allt flera dylika, som härstammade från utlandet och som gått genom många händer med påtecknade endossement, hvilkas rättsliga giltighet borde noga undersökas, om alla svårigheter för inlösen skulle kunna undvikas. Kamreraren, hvilken tillika skötte kassan, hade till skyldighet att fullgöra granskningen, hvars vikt vore lätt att inse och hvars utförande kräfde vaksamhet och noggrannhet hos expeditionshafvanden. Vidare hade affärerna med danska nationalbanken och Norges bank från och med 1886, då öfverenskommelsen af november 1885 om trasseringar bankerna emellan trädde i verket, tagit allt större dimensioner, hvilket framginge deraf, att under år 1899 nationalbankens debet utgjorde kr. 47,901,831: 96 och dess kredit » 50,630,410: 21 samt Norges banks debet » 43,576,238: 23 och dess kredit » 42,857,973: 66.

Oftan upptagna siffror, till hvilka skulle kunna läggas andra sådana för olika grenar af rörelsen, ådagalade, enligt fullmäktiges mening, att förmanskapet för utrikeskontoret hädanefter borde blifva en befattning i 4:de graden (kommissarie). Bifölles detta förslag, skulle deraf följa, att antalet kamrerare fortfarande kunde blifva tio, så att i stället för den kamrerareplats öfver stat, som skulle förvandlas till ordinarie och blifva den elfte, skulle inrättas en femte kommissariebefattning, afsedd för utrikesexpeditionen. *Skilnaden i utgift* blefve således endast hvad

en 4:de grads tjenst erfordrade utöfver en tredje grads, eller enligt den lägre aflöningen (utan ålderstillägg) 1,000 kronor i lön och 250 kronor i tjenstgöringspenningar och enligt den högre (med ålderstillägg: 2 för kamrerare och 1 för kommissarie) 500 kronor i lön och 550 kronor i tjenstgöringspenningar.

Beträffande det å hufvudkontorets stat uppförda anslag å 30,000 kronor till extra arbeten och semestervikariat samt till flitpenningar å extra ordinarie tjenstemän, hafva fullmäktige begärt en förhöjning med 10,000 kronor, räknadt från årets början.

d) Höjning i hufvudkontorets anslag till extra arbeten och semestervikariat, flitpenningar åt e. o. tjenstemän.

Till stöd härför hafva fullmäktige, efter erinran, att under år 1899 till semestervikariat utgått ett belopp af kr. 12,743: 75, hvaraf större delen tillgodokommit e. o. tjenstemän, anfört:

»För närvarande äro vid hufvudkontoret 37 unge män anställda, hvilka icke hunnit få något fast förordnande å tjenst i 1:sta graden. Af dem äro antagna

år 1892	1	år 1897	8
» 1894	1 (sjuk)	» 1898	13
» 1896	5	» 1899	9

»Tre af dem tjenstgöra på ombudsmannaexpeditionen med mindre daglig sysselsättning och i följd deraf lägre arfvode, men detta motväges deraf, att flera unge män från afdelningskontoren fått under kortare eller längre tider tjenstgöra vid hufvudkontoret och der uppbära aflöning. Under innevarande vår blir nödigt att ytterligare anställa ett antal extra biträden, på det att tjenstgöringen må kunna fortgå obehindradt under den redan inträdda semestertiden, hvilken särskildt under sommaren tager de äldre extra ordinarie i anspråk för förordnanden. Hvad beträffar de under 1899 af extra ordinarie åtnjutna löneförmånerna, må här meddelas, att samtliga inkomster genom särskilda förordnanden och gratifikationer uppgått i ungefärligt medeltal

för de 1896 antagna till	1,400: —	kronor,
» » 1897 »	1,050: —	»
» » 1898 »	885: —	»
» » 1899 » omkring ...	60: —	» i månaden,

dock att en eller annan af de äldre fått något mera för särskilda honom anförtrodda bestyr.

»Vidare bör det erinras, att den nu inrättade clearingsafdelningen, som för närvarande skötes af två ordinarie tjänstemän, hvilka derjemte bestrida andra göromål, och två å tre extra biträden, kräfver särskild kostnad, i det att dels förmannen för densamma skall godtgöras för förut åtnjutet kassavårdarearfvode, dels ock andra särskilda ersättningar böra utgå för dess behöriga och snabba uppehållande. Denna afdelning fans ej, då det ifrågavarande anslaget å 30,000 kronor fastställdes. Arbetet inom riksbankens hufvudkontor har numera blifvit så omfattande, att af extra ordinarierna, utom dem, som tjänstgöra hos ombudsmannen, måste i regeln utkräfras full tjänstgöring under expeditionstiden med nästan ingen ledighet under året, i följd hvaraf det är för dem i hög grad försvåradt att kunna erhålla någon stadig biförtjenst.

»Öfver hufvud taget synes det vara billigt, att aflöningen må kunna, med inberäkning af olika förordnanden, utgå till dem, som äro anställda i riksbanken

på 4:de året med minst	125: — kr. i månaden
» 3:dje » » »	100: — » »
» 2:dra » » »	80 à 85: — » »
» 1:sta » » »	60 à 70: — » »

För att ett dylikt kraf skall kunna tillgodoses, bör vara att tillgå ett belopp af omkring 40,000 kronor.

»Om man nemligen antager, att i kontoret komma att finnas cirka

5 extra biträden à 4:de och 5:te åren	kr. 7,500: —
7 d:o à 3:dje » 4:de » »	8,400: —
12 d:o à 2:dra » 3:dje » »	11,500: — à 12,200: —
10 d:o à 1:sta » 2:dra » »	7,200: — à 8,400: —
och 9 nyss antagna à 1:sta året ($\frac{1}{2}$ à $\frac{2}{3}$ år) »	4,800: —
	Summa kr. 39,400: — à 41,300: —

skulle, om man nu beräknar, att derifrån afgår ersättning till ordinarier för semestervikariat jemte kostnaden för clearingsbestyren, men å andra sidan tillkommer ersättning för särskilda förordnanden vid förfall för ordinarier, ledigheter eller tillfälliga uppdrag, anslagsbeloppet kunna skäligen bestämmas till 40,000 kronor.»

*Two nya
1:sta grads
tjänster vid
Göteborgs-
kontoret.*

Jemväl vid afdelningskontoret i *Göteborg* har det visat sig vara behöfligt öka tjänstemännens antal, i hvilket afseende kontorets styrelse begärt, att till de nuvarande tre tjänstebefattningarna i 1:sta graden måtte

läggas ytterligare två sådana tjänster; och har för ådagaläggande af behöfvat härutinnan styrelsen i skrifvelse den 11 januari 1900 anfört följande:

»Vid de 2:ne kassaexpeditionerna inom kontoret, af hvilka den ena omfattar alla kontorets rörelsegrenar, med undantag af afbetalningslån och vexling, och den andra utbetalning af afbetalningslån och liqvider derå samt in- och utvexling af sedlar och mynt, finnas anställda endast extra ordinarie tjänstemän.

»Då rörelsen vid kassorna under de senaste åren betydligt ökat och då kassörerna i hög grad äro beroende af sina biträdens pålitlighet, torde det kunna betraktas såsom ett missförhållande, att viktiga kassagöromål måste anförtros uteslutande åt unga extra ordinarie tjänstemän med låg aflöning, hvaremot det må anses vara af synnerlig vikt, till trygghet för så väl banken som kassörerna samt med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att vid hvardera kassan finnes anställd en ordinarie kassaskrifvare såsom hufvudbiträde och i åtnjutande af de löneförmåner, som tillhöra en tjänst i 1:sta graden vid kontoret, och hvilken vid kassörens tillfälliga frånvaro kan öfvertaga kassavården.

»Vidare må anföras, att det nuvarande antalet af ordinarie tjänstemän vid kontoret, nemligen 10 stycken, icke kan anses stå i rimligt förhållande till antalet af extra ordinarier, hvilka för tillfället äro icke mindre än 7 med regelbunden tjänstgöring.

»De omständigheter, hvilka föranledt den ökade kassarörelsen i kontoret, till följd hvaraf ständigt 2, men ofta 3 biträden äro vid hvardera kassan behöfliga, äro hufvudsakligen följande:

- 1) härvarande bankers tilltagande behof af riksbankens sedlar;
- 2) den ökade vexeldiskonteringen;
- 3) det i betydlig mån ökade antalet af vexlar, som tillsändas kontoret för inkassering;
- 4) tillväxten af rörelsen å giroräkningen, sedan statens verk och inrättningar numera äro hänvisade till användande af denna räkning i riksbanken, samt
- 5) allmänhetens anlitan i allt högre grad af härvarande vaxlingskassa.

»Till belysning af förestående torde följande siffror få anföras:
Vexeldiskonteringen vid afdelningskontoret utgjorde:

år 1897	kronor 16,104,042:	74	för	9,432	st. vexlar
» 1898	» 31,671,176:	69	»	21,410	» »
» 1899	» 35,778,073:	60	»	24,259	» »

Vexlar tillsände kontoret för inkassering utgjorde:

år 1898	2,194 stycken
» 1899	3,776 »

Insättningarna å giroräkning utgjorde:

år 1897 kronor	35,667,425:	05
» 1898 »	48,626,757:	—
» 1899 »	45,074,288:	05

och uttagningarna å samma räkning:

år 1897 kronor	35,594,871:	91
» 1898 »	48,561,695:	36
» 1899 »	44,621,769:	87

Beloppet af i båda kassorna influtna och utgifna medel, oberäknadt vaxling, utgjorde:

influtna medel:

år 1897 kronor	131,210,757:	62
» 1898 »	173,974,841:	14
» 1899 »	182,529,439:	47

utgifna medel:

år 1897 kronor	130,637,172:	08
» 1898 »	174,593,731:	91
» 1899 »	182,844,371:	37

Afdelningskontorets nettovinst utgjorde:

år 1897 kronor	509,982:	89
» 1898 »	554,236:	69
» 1899 »	637,236:	34

»Derjemte har rörelsen vid vaxlingskassan så betydligt ökat, att expeditionen vid vissa tider och i synnerhet vid årsskiftet endast med största svårighet kunnat medhinnas, hvarföre det vid sådana tillfällen

framdeles skulle vara särdeles önskligt att kunna anordna en extra kassa med en ordinarie kassaskrifvare såsom föreståndare.

»I händelse den föreslagna anordningen med tillsättande af 2:ne ordinarie kassaskrifvare vid kontoret gillas, kommer naturligtvis en motsvarande minskning af antalet extra ordinarie tjänstemän och af anslaget till flitpenningar åt dem att ega rum.

»Slutligen tillåter sig styrelsen påpeka, att kassarörelsen i kontoret, hvilken enligt hvad förut anförda siffror utvisa, är i ständigt uppåtgående, endast i ringa mån är beroende af nya afdelningskontors inrättande i landsorten.»

Hvad kontorsstyrelsen sålunda anført har af fullmäktige till alla delar vitsordats och framställningen tillstyrkts.

På framställning af afdelningskontorets i *Malmö* styrelse hafva fullmäktige, på sätt deras protokoll den 12 oktober 1899 närmare utvisar, medgifvit, att från den 1 november samma år vid kontoret finge utöfver stat i 1:sta graden anställas en tjänsteman utom de två, som i aflöningsstaten äro upptagna. Skälen härtill hafva varit af samma art som de, hvilka föranledt ökning af tjänstemännens antal vid hufvud- och Göteborgskontoren.

En ny tjänst i 1:sta graden vid Malmökontoret.

Till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar till extra ordinarie tjänstemän vid Malmökontoret är i nu gällande stat uppfördt ett belopp af kr. 3,500: —, hvilken summa kontorets styrelse funnit vara otillräcklig för sitt ändamål och hvori därför ifrågasatts höjning med 3,000 kronor. Styrelsen har till stöd härför anført, att, ehuru kontoret den 1 november 1899 erhållit en tjänsteman öfver stat i 1:sta graden, göromålen till följd af rörelsens betydliga tillväxt dock blifvit så betungande för den nuvarande tjänstepersonalen, att en ökning af de extra ordinarie tjänstemännens antal vore nödvändig. På grund dels häraf och dels af motsedd ökning i utgifterna för semestervikariat under innevarande år till följd deraf att en ny kassörstjänst tillkommit samt att förut t. f. tjänstemän blifvit befordrade till högre eller ordinarie tjänst, föranlåtes styrelsen begära ofvannämnda anslags tillökning.

Höjning i Malmökontorets anslag till extra arbeten m. m.

Fullmäktige, som till utskottet låtit öfverlemna afdelningskontorets framställning, hafva dervid förmått sig finna densamma vara förtjent af uppmärksamhet. Utgifterna för semestervikariat uppginge till sammanlagdt 950 kronor, efter afdrag hvaraf å det nuvarande anslaget skulle återstå till extra arbeten och flitpenningar i rundt tal 2,550 kronor, hvil-

ket belopp äfven med beräkning af hvad till extra ordinarierna utginge af semestermedlen, uppenbarligen ej vore tillräckligt till skälig aflöning åt de fyra extra ordinarie tjänstemän, som för närvarande vore anställda, ännu mindre för ytterligare en eller flere sådana. Fullmäktige hemställde alltså om beviljande af den begärda ökningen i ifrågavarande anslag.

En ny vaktmästare-tjänst vid Malmökontoret.

Afdelningskontoret i Malmö har enligt gällande stat endast en vaktmästare, och då de denne åliggande göromålen så tillväxt, att en person icke på ett tillfredställande sätt kan fullgöra desamma, hafva fullmäktige i öfverensstämmelse med hvad afdelningskontorets styrelse hos fullmäktige hemställt, föreslagit, att ytterligare en ordinarie vaktmästare måtte få anställas vid kontoret med enahanda aflöningsförmåner som den förutvarande, nemligen lön 600 kronor jemte ett ålderstillägg å 100 kronor samt tjänstgöringspenningar 200 kronor, äfvensom i ersättning för fri bostad och vedbrand 300 kronor om året.

Ökning af löneförmånerna för husdrängen vid Malmökontoret.

Vid afdelningskontoret i Malmö har, såsom utskottet i sitt till Riksdagen aflåtna memorial n:o 16 närmare omförmålt, varit och är fortfarande medelst tillfälligt förordnande anställd en husdräng, hvilken, på sätt i gällande aflöningsstat är bestämdt, aflönats med lön kronor 400: — samt fri bostad och vedbrand. Derest, i öfverensstämmelse med hvad utskottet i nyssnämnda memorial föreslagit, nuvarande husdrängen erhåller pension, ifrågakommer alltså tillsättandet af en ny; och har nu afdelningskontorets styrelse begärt, att enahanda kontanta aflöningsförmåner, som anslagits åt husdrängen vid Göteborgskontoret eller 600 kronor i lön, måtte tilldelas husdrängen vid Malmökontoret. Denna hemställan har af fullmäktige förordats, enär det syntes dem billigt, att, då förhållandena vid de nämnda båda kontoren i fråga om husdrängens göromål och lefnads-vilkor vore temligen lika, aflöningen borde med hänsyn härtill bestämmas till följd hvaraf fullmäktige hemställt, att husdrängens vid Malmökontoret lön måtte bestämmas till 600 kronor jemte fri bostad och vedbrand.

Ang. upphäfvande af inskränknigen i rätt till semester för 1:sta gradens tjänstemän vid hufvud- samt Göteborgs- och Malmökontoren.

I § 68 mom. 4 af gällande bankoreglemente är stadgadt, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att tjänstemännen vid hufvudkontoret äfvensom kamrerare och tjänstemän i 1:sta och 2:dra graden vid Göteborgs- och Malmökontoren skola, i likhet med vissa uppgifva tjänstemän vid öfriga afdelningskontor, ega, så vidt sådant utan hinder af göromålens jemna och oafbrutna gång kan ske, att hvar i sin ordning åtnjuta semester under viss i reglementet uppgifven tid, men till denna allmänna bestämmelse har i samband med den mindre omfattande lönereglering, som år 1892 blef beslutad, fogats ett tillägg af följande lydelse:

»dock att tjänstemännen i lägsta graden vid hufvudkontoret samt afdelningskontoren i Göteborg och Malmö ej ega att erhålla semester förr, än de kommit i åtnjutande af lönetillägg eller i graden innehaft tjänst på ordinarie stat i minst fem år».

Nu hafva tio bland 1:sta gradens tjänstemän vid hufvudkontoret till utskottet ingifvit skriftlig hemställan, af den 10 januari 1900, att denna inskränkning i deras semesterrätt måtte få bortfalla, samt anført:

»Under den 3 sistlidne mars ingingo de yngre ordinarie och de med dem likställda tillförordnade tjänstemännen i 1:sta graden vid riksbankens hufvudkontor till herrar fullmäktige med en vördsam anhållan om rätt till semester, ur hvilken skrifvelse vi tillåta oss anföra följande:

»I sammanhang med den af 1892 års Riksdag fastställda löne-regleringen för tjänstemännen vid riksbankens hufvudkontor gjorde sig den åsigten gällande, att skäl förefunnes att inskränka semestertiden för första graden så, att endast de äldre inom graden fortfarande finge åtnjuta rätt till semester, medan de yngre icke vidare skulle ega någon dylik. Såsom motiv härför framhölls svårigheten att under den tid af året, då semester företrädesvis bör ifrågakomma, kunna uppehålla göromålen utan att hafva anställt ett vida större antal extra tjänstemän, än som under vanliga förhållanden är behöfligt.»

»Gent emot denna uppfattning — som föranledde till det beslut, hvarigenom de yngre tjänstemännen vid riksbankens hufvudkontor förlorade en dem förut beviljad förmån — våga vi erinra om hvad herrar bankofullmäktige, efter att hafva framhållit nödvändigheten för tjänstemännen att under någon tid af året kunna vinna befrielse från tjänstens förrättande, i utlåtande till bankoutskottet anført år 1869, då rätt till semester tillerkändes samtliga riksbankens ordinarie tjänstemän: »För det verk, tjänstemannen tillhör, bör det ock i flera afseenden vara fördelaktigt, att tjänstemannen beredes någon hvila från arbetet utan förlust af innehafvande inkomst. Nitet för tjänsten skärpes i samma mån, som tjänstemannen kan hos principalen spåra ömhet om hans person, och arbetet besörjes med mera raskhet och uppmärksamhet å verkets fördel, då någon hvila från arbetet årligen är att påräkna. Af det ofbrutna, enformiga arbetet tidigt nog härledda sjukdomar afböjas eller undanskjutas till en aflägsnare tid och minska för verket utgifterna för sjukdomsvikariater. Således och om fördelen för tjänstemannen af ledighet kan beredas, utan att verket häraf får vidkännas någon ny utgift,

så torde lätteligen inses, att semesters meddelande bör vara nyttig för såväl banken som dess tjänstemän»".

»Enär lefnadsomkostnaderna under de 30 år, som sedan dess förflutit, väsentligen ökats och kampen för tillvaron derigenom blifvit hårdare och mera nervslitande, icke minst på tjänstemannabanan — der i synnerhet extraordinarierna, för att kunna uppehålla sig utan åsamkande af alltför stor skuldbörda, äro i de flesta fall nödsakade att utom sin egentliga verksamhet söka annan sysselsättning (såsom lektioner, korrekturläsning, bokförings- och revisionsarbeten eller tjänstgöring i flera verk) —, så är nu för tiden en fullständig afhållsamhet från det dagliga arbetet under någon del af året långt nödvändigare än tillförne.

»Äfven hafva bland statens öfriga embetsverk till och med sådana med så stor tjänstemannapersonal som postverket och statens jernvägar funnit sig föranlåtna att bereda förmånen af årlig semester icke blott åt alla sina ordinarie tjänstemän, utan postverket äfven åt sådana tillförordnade postexpeditörer, som innehåft ständigt förordnande minst ett år, samt jernvägsstyrelsen jemväl åt sina extraordinarier i allmänhet. Och då de allra flesta såväl vid de enskilda bankinrättningarna som i andra större privata affärsföretag anställda personer, hvilkas lefnadsvilkor äro jemförliga med statens yngre tjänstemäns, numera åtnjuta — åtminstone efter några års verksamhet derstädes — årligen återkommande ledighet, vill det synas, som om riksbankens tjänstemän likaledes efter flerårig, daglig tjänstgöring skulle kunna anses förtjenta af en dylik uppmuntran.

»Näppeligen lär väl kunna förnekas, att det för kontroll och äfven i öfriga hänseenden torde vara gagneligt, att tillfälliga personalombyten jemväl å de lägre tjänsterna inom riksbanken understundom ega rum.

»En anledning till den bland de yngre härvarande tjänstemännen under de senare åren allt starkare framträdande nervositeten är möjligen att söka i beskaffenheten hos det sig mer och mer ökande arbete, som inom banken förekommer. Och sannolikt har det ej heller kunnat undgå herrar fullmäktiges uppmärksamhet, att flera af just ifrågavarande tjänstemän under någon tid af året måst begära tjänstledighet med stöd af läkarebetyg.»

Oaktadt den sålunda — som vi våga anse — behjertansvärda ansökningen icke framställde andra anspråk än att efter mångårigt arbete erhålla en månads ledighet under sådan tid af året, då ingen som helst ökning i bankens vare sig utgiftsstat eller extra tjänstepersonal derigenom skulle föranledas, funno herrar fullmäktige på grund deraf, att förhållan-

dena beträffande de platser, som då upphöllos enligt stadigvarande förordnande, »antagligen i den närmaste tiden komme att undergå någon ändring till det bättre», skäl icke föreligga att vid densamma fästa afseende.

Då den sålunda åsyftade, nu genomförda ändringen icke medfört någon afsevärd förbättring för tjänstemännen vid *hufvudkontoret*;

då de yngre ordinarie i 1:sta graden derstädes fortfarande äro i saknad af en åt samtliga tjänstemän inom nämnda grad förut tillerkänd förmån, hvars återvinnande nu synes vara desto mera berättigadt, som de betydligt ökade göromålen vid hufvudkontoret i ännu större utsträckning än förr kräfvat mer och mer forceradt arbete under expeditionstiden samt för de flesta af oss mycket ansträngande arbete äfven å annan tid;

och då de vid riksbankens afdelningskontor anställda, jemförelsevis unga kassörerna, hvilkas ställning — oafsedt de gynsammare ekonomiska och hygieniska förhållanden, landsorten erbjuder dem framför hufvudstaden — närmast är jemförlig med tjänstemännens i 1:sta graden vid hufvudkontoret, genom den senast fastställda staten för afdelningskontoren, samtliga utan inskränkning redan vunnit ifrågavarande förmån, så hafva undertecknade ordinarie tjänstemän i 1:sta graden vid riksbankens hufvudkontor vågat hysa den förhoppningen, att bankoutskottet måtte finna skäl att till välvillig pröfning upptaga vår här nedan vördsamlingen gjorda anhållan samt skänka den sitt bifall.

Såsom ett ej ringa stöd för denna vår tillförsigt anse vi oss slutligen ej böra underlåta att återgifva, hvad 1873 års bankoutskott i sitt betänkande angående den samma år föreslagna ändringen i tjänstemännens vid riksbanken förmåner, såsom oss synes, mycket beaktansvärdt yttrat:

»Fullmäktiges förslag att från semester utesluta de tjänstemän i första graden, hvilka varit ordinarie tjänstemän mindre än 10 år, kan utskottet icke gilla. Det har blifvit upplyst, att hittills endast ytterst sällan någon hunnit till ordinarie tjänst i riksbanken vid 30 års ålder, och medelsiffran för den ålder, då ordinarie tjänst erhålles, ställer sig vida högre. Innan extra ordinarie tjänsteman hinner till ordinarie tjänst, lär han utan tvifvel äfven hädanefter få tjänstgöra åtskilliga år såsom extra ordinarie; och det synes därför utskottet billigt att, när han kommit till ordinarie tjänst, han då må åtnjuta någon årlig ledighet.

Den svårighet, som lärt visat sig att finna lämpliga personer till tjänstgöringen under semestertiden, torde kunna i väsentligaste mån undanröjas, om semestertiden utsträcker, i mån af behof, äfven till

andra tider af året än sommaren, och utskottet har derfor ansett berörde svårighet icke böra utgöra hinder för medgifvande äfven åt de lägre tjänstemännen af en ledighet, som är väl behöflig.»

På grund af hvad vi sålunda tillåtit oss anföra, hafva vi härmed velat vördsamt anhålla,

att bankoutskottet måtte hos innevarande års Riksdag göra framställning om sådan ändring i bankoreglementet, att samtliga tjänstemännen i 1:sta graden vid riksbankens hufvudkontor må förklaras berättigade åtnjuta semester under en månad hvarje år å tid, då sådan kan utan olägenhet dem beredas.»

I det yttrande, som fullmäktige med anledning häraf till utskottet den 18 sistlidne april afgifvit, hafva de hufvudsakligen erinrat, att, om framställningen vunne afseende, svårighet att anordna tjänstgöringen under semestertiden skulle uppstå och att deraf möjligen skulle krävas ökade arbetskrafter.

B. Framställningar, som angå aflöningsstaten vid riksbankens i grupper indelade afdelningskontor, nemligen kontoren i Jönköping, Karlstad och Örebro (nu grupp 1), Falun, Hernösand, Luleå och Östersund (nu grupp 2), Kalmar och Vexjö (nu grupp 3) samt Gefle, Karlskrona, Linköping, Mariestad och Umeå (nu grupp 4) och Visby (nu särskild afdelning i grupp 4).

Ny bokhållarebefattning vid Örebrokontoret.

I likhet med öfriga till *gruppen 1* hörande afdelningskontor finnas, utom ombudsmannen, vid kontoret i *Örebro* tre ordinarie tjänstemän, kamrerare, kassör och registrator, den sistnämnde tillika bokhållare, med lön 1,300 kr. jemte ett ålderstillägg å 400 kr. samt tjänstgöringspenningar 700 kr.

Kontorets styrelse har nu i en till fullmäktige stäld skrifvelse af den 20 februari 1900 begärt, att på kontorets stat måtte uppföras aflöning till ytterligare en ordinarie tjänsteman med samma förmåner som registratorn.

Den i ärendet af kontorsstyrelsen gjorda framställningen är af följande innehåll:

»Sedan år 1895, då den ordinarie personalen vid kontoret på grund af de då ökade göromålen förstärktes med en tjänsteman utöfver stat, hvilken sedermera vid tjänsternas omplacering öfverflyttades på ordinarie

stat, har kontorets verksamhet hvad beträffar utlånings- och kassarörelsen i så betydlig grad stegrats, att styrelsen ser sig nödsakad hos herrar fullmäktige göra framställning om tillsättande på ordinarie stat af ytterligare en tjänsteman.

»Den väsentliga ökningen i utlåningsrörelsen har föranledts af det betydande antal vaxlar, som under de senaste åren och i synnerhet under det sista året diskonterats. Antalet och beloppet diskonterade och inlösta vaxlar hvarje år från och med 1895 framgår af nedanstående tabell.

	Diskonterade vaxlar.		Inlösta vaxlar.	
	Antal	Belopp	Antal	Belopp
År 1895	4,585	5,782,589: —	4,248	5,414,224
» 1896	7,084	9,562,106: —	6,393	8,420,758
» 1897	6,823	8,341,329: —	7,219	8,804,006
» 1898	9,746	16,680,045: —	9,336	15,373,414
» 1899	13,421	20,145,678: —	12,931	19,436,991

»År 1899 har således diskonterats tre gånger så många vaxlar som år 1895, och beloppet utgör nära fyra gånger det under sistnämnda år diskonterade. Vid jämförelse med de vid hufvudkontoret sistlidet år diskonterade vaxlarnes antal framgår, att antalet vid härvarande kontor under samma tid uppgick till mer än fjerdedelen af de förra.

»I samma mån som vexeldiskonteringen tillväxt, har äfven mängden af de till landsorten för inkasso afsända vaxlarne stigit. Då år 1895 afsändes 1,856 stycken för ett belopp af 1,893,312: 67, har under år 1899 remitterats 9,565 stycken för ett belopp af kronor 10,103,595: —

»De med vaxlarnes granskning, ränteberäkning, införande i förfallobok m. fl. böcker, afsändning till landsorten för inkasso och inlösen m. m. förenade göromålen taga af den ordinarie personalen ett arbete i anspråk, som vida öfverstiger dess krafter. Det fordrar den största noggrannhet och omsorg för att icke något fel med deraf följande ersättningskyldighet må uppstå och kan till högst obetydlig del öfverlätas på de oansvarige extra ordinarie tjänstemännen.

»Kassarörelsens tillväxt från och med 1895 framgår af följande slutsummor i runda tal af de årliga in- och utbetalningarne.

År 1895	kronor	74,000,000: —
» 1896	»	96,000,000: —
» 1897	»	107,000,000: —
» 1898	»	175,000,000: —
» 1899	»	199,000,000: —

»För vaxlingsgöromålen kunna icke några siffror lemnas, men för att i någon mån visa, att desamma i icke obetydlig grad ökats, meddelas, att silfverbehållningen, som under åren 1895, 1896, 1897 och 1898 ökades i runda tal med respektive kronor 17,000, 12,000, 18,000 och 51,000, tillväxte under 1899 med kronor 97,000 och under innevarande år till och med den 3 dennes med kronor 24,000 och detta oaktadt utvexlingen, sedan kontoret inflyttat i sin nuvarande lokal med dess centralare läge, högst betydligt tilltagit.

»Beloppet af inlösta privatbanksedlar, som under år 1896 (år 1895 fördes icke uppgifter öfver inkomna dylika sedlar) utgjorde kronor 5,673,000: — uppgick 1899 till kronor 11,741,000: —

»Det för kassören mest betungande arbetet förutom de egentliga kassagöromålen är inkassering och redovisning af de från andra bank-inrättningar hit öfversända vaxlar. Den årliga tillväxten af dessa synes af följande:

	<i>Antal</i>	<i>Belopp</i>
År 1895	1,898	1,932,492: —
» 1896	2,101	2,423,989: —
» 1897	3,383	2,628,049: —
» 1898	5,445	6,428,032: —
» 1899	6,639	8,279,606: —

»Inlösen af de enskilda bankernas postvaxlar förorsakar numera ett icke oväsentligt arbete. Sistlidet år hafva genom dagliga remissor till hufvudkontoret för insättning å löpande räkning remitterats icke mindre än 11,760 stycken dylika vaxlar till ett belopp af kronor 25,110,602: —, under det att år 1895 antalet uppgick till endast 3,850 med ett belopp af kronor 6,461,400: 42.

»Af det anförda framgår tydligt, att expeditionen icke på ett nöjaktigt sätt kan skötas af den fåtaliga ordinarie personalen, icke ens med det biträde, som erhålles af kontorets extra ordinarie tjänstemän, och att med den omfattning kassarörelsen tagit det för kassören är omöjlig att medhinna eller ens öfvervaka det dryga arbetet med nummerböckernas

förande. Äfven en del af kamrerarens göromål behöfver öfverflyttas på annan ordinarie tjänsteman, enär med nuvarande arbetsfördelning arbetet omöjligt kan skötas med den noggranhet och omsorg, som gifvetvis bör iakttagas. Särskildt gäller detta granskningen af den mängd vexas och lånehandlingar, som inkomma till kontoret. Styrelsen får därför vördsamt hemställa, att vid härvarande kontor måtte tillsättas ytterligare en ordinarie tjänsteman med samma förmåner som registratorn.»

Denna framställning, till hvilken fullmäktige i afgifvet yttrande hänvisat, hafva fullmäktige på de af kontorsstyrelsen åberopade skäl tillstyrkt, samt i enlighet dermed begärt, att en ny tjänsteman med benämning »bokhållare» finge från den 1 nästkommande juli anställas vid kontoret och tilldelas enahanda aflöningsförmåner som registratorn.

Skilnaden med afseende på aflöningsstaten mellan kontor i 2:dra och 4:de gruppen består deri, att kontor

Uppflyttning af Linköpingskontoret från grupp 4 till grupp 2.

i 2:dra gruppen

i 4:de gruppen

hafva (ålderstillägg oberäknade):

{ 1 kamrer med lön kr. 2,000: —	{ 1 kamrer med lön kr. 1,800: —
{ » » » tj. g. pgr » 1,200: —	{ » » » tj.-pgr » 800: —
{ » » » arvode » 600: —	{ » » » arvode » 600: —
{ 1 kassör » lön » 1,500: —	{ 1 kassör » lön » 1,400: —
{ » » » tj.-pgr » 700: —	{ » » » tj.-pgr » 700: —
{ » » » missr.-pgr » 600: —	{ » » » missr.-pgr » 500: —
{ 1 registrator (bokh.) lön » 1,200: —	— — — — —
{ » » » tj.-pgr. » 600: —	— — — — —
1 ombudsman med lön » 800: —	1 ombudsman med lön kr. 600

Styrelsen för kontoret i *Linköping*, hvilket kontor öppnades den 1 april 1897, och indelats bland kontoren i 4:e gruppen, har i en till fullmäktige den 22 sistlidne januari aflåten skrifvelse, begärt, att kontoret måtte uppflyttas till 2:dra gruppen, och denna framställning hafva fullmäktige funnit sig böra tillstyrka samt i sådant afseende, under hänvisning till de detaljerade siffer- och andra uppgifter, som kontorsstyrelsen åberopat, för egen del anfört hufvudsakligen, att under den tid af mer än tre år, som förflutit, sedan kontoret öppnades, dess rörelse utvecklats så, att detsamma nu kunde anses jemställt med andra dylika, hvilka hänförts till 2:dra gruppen. Att ytterligare en ordinarie tjänst behöfde vid kontoret inrättas och att aflöningen för kamrerare och kassör

borde höjas till motsvarighet mot tjänstealiggandenas omfattning, funne fullmäktige bestyrkt af hvad revisorerne af 1899 års förvaltning yttrat i sin under sistlidne mars månad afgifna berättelse, i hvilken de, bland annat, anført, att Linköpingskontoret rättvisligast borde tillhöra 1:sta gruppen, men att, då styrelsen i sin inlaga anhållit om kontorets uppflyttning till endast 2:dra gruppen, revisorerne på det kraftigaste ville förorda bifall till denna styrelsens hemställan. För sin del hafva fullmäktige häruti instämt och alltså föreslagit att Linköpingskontoret från den 1 nästkommande juli måtte få upptagas i 2:dra gruppen, der kontoren i Falun, Hernösand, Luleå och Östersund förut finnas.

Uppflyttning af Visbykontoret till 4:de gruppen i afseende å verkställande styrelseledamotens aflöning.

Aflöningsstaten för afdelningskontoret i *Visby*, hvilket kontor, hvad beträffar tjänstemännens antal och aflöningsförmåner, hänföras till 4:de gruppens kontor, företer den olikhet med aflöningsstaten för öfriga 4:de gruppens kontor, att verkställande styrelseledamoten, om han är tjänsteman i riksbanken, icke erhåller större aflöningsförmåner än tillhoppa 4,000 kronor med 2 ålderstillägg å 500 kronor hvarterda, hvaremot vid gruppens öfriga kontor, dessa förmåner äro 5,000 kronor jemte 2 ålderstillägg å samma belopp som de andra kontoren.

På grund af framställning från *Visbykontorets* styrelse hafva fullmäktige hemställt, att ifrågavarande olikhet i aflöningsförmånerna måtte upphöra, till stöd hvarför fullmäktige enligt skrifvelse den 18 sistlidne april erinrat, att redan år 1897 bestämdes, att verkställande styrelseledamoten i *Visby* skulle, om han icke vore tjänsteman i riksbanken, ega åtnjuta samma aflöning som hans likar vid öfriga kontor. Att för honom i egenskap af tjänsteman i riksbanken fastställa lägre aflöning än som vid andra kontor vore beviljad, hade så mycket mindre skäl för sig, som hans göromål vore fullt lika omfattande som flere andra verkställande styrelseledamöters. Det lägre beloppet för *Visby* bestämdes ursprungligen på en tid, då kontoret ej var öppet mera än vissa dagar i veckan. Nu mera och sedan många år tillbaka vore expeditionstiden daglig, vid hvilket förhållande billighet och rättvisa talade för, att det undantagsförhållande måtte upphävas, som ställt *Visbykontoret* för sig i en särskild afdelning inom 4:de gruppen.

Höjning i aflöningen åt vaktbetjenterna vid samtliga gruppkontoren.

Från samtliga i grupper indelade afdelningskontors vaktbetjente har till utskottet inkommit ansökning om att årliga lönen måtte höjas från 400 till 500 kronor samt tjänstgöringspenningarna från 200 till 300 kronor. Såsom skäl härför har anförts hufvudsakligen, att vid hvar och

ett af de ifrågavarande kontoren endast *en* vaktbetjent är anställd, hvilken följaktligen hade full sysselsättning i tjensten såväl för- som eftermiddag och sålunda saknade tillfälle att genom annat arbete skaffa sig och sin familj några extra inkomster till lefnadsvilkorens förbättring, äfvensom att i betraktande af den dagförtjenst, en vanlig grofarbetare under närvarande förhållanden kunde förvärfva sig, aflöningen för vaktbetjente vid kontoren måste anses väl knapp, då dertill andra anspråk ställes på vaktbetjente i fråga såväl om pålitlighet och ordentlighet som om klädsel.

Beträffande denna ansökning hafva fullmäktige anfört:

»För sin del finna fullmäktige framställningen förtjena afseende. Aflöningen belöper sig nu till 600 kronor, jemte ett ålderstillägg å 100 kronor, hvartill komma fri bostad och vedbrand. Då, såsom i ansökningen anförts och fullmäktige tro sig känna, kontorens vaktbetjente, med den utveckling, rörelsen vid kontoren nu vunnit, ej minst genom de alltjemt sig ökande inkasseringssuppdragen, äro af tjänstegöromål strängt upptagna och i afsevärd mån sysselsättas äfven utom den egentliga tjänstgöringstiden, hvilken för öfrigt är vida längre än den, då expeditionen är öppen för allmänheten, blifva de i regeln gifvetvis förhindrade att skaffa sig sådana biförtjenster, som kunna sätta dem i stånd att förvärfva hvad utöfver löneinkomsterna kan erfordras till anständig bergning. Vidare anse sig fullmäktige böra fästa uppmärksamheten derå, att de vaktbetjente, om hvilka nu är fråga, hafva att utom andra göromål, bland hvilka äro att räkna de viktiga penningtransporterna i staden, utföra det ansvarsfulla uppdraget att på olika tider af dygnet afhemta och aflemna posten med dess värdeförsändelser, för hvilket ändamål vid hufvudkontoret anlitas vissa bland vaktmästarne, hvilka med anledning deraf erhålla särskilda gratifikationer.»

På dessa skäl hafva fullmäktige förordat ansökningen.

För de i grupper indelade afdelningskontoren, som för närvarande äro till antalet 15, har Riksdagen å *gemensam stat* och till den fördelning, som fullmäktige ega bestämma, anvisat ett belopp motsvarande i medeltal 2,000 kronor för hvarje.

Fördelningen af detta belopp, hvilket under år 1899 utgjort 30,000 kronor, har skett såsom följande tabell utvisar:

*Höjning af de
å gemensam
stat för
grupp-
kontoren an-
visade anslag
till extra
arbeten, seme-
stervikariat
m. m.*

	Anslag	Tillägg	Summa
Falun	1,800	150	1,950
Gefle	1,500	350	1,850
Hernösand	1,900	100	2,000
Jönköping	2,300	250	2,550
Kalmar	2,000	300	2,300
Karlskrona	900	—	900
Karlstad	2,200	300	2,500
Linköping	1,900	150	2,050
Luleå	2,000	100	2,100
Mariestad	1,500	100	1,600
Umeå	1,500	150	1,650
Vexjö	1,800	100	1,900
Visby	1,500	150	1,650
Örebro	2,700	300	3,000
Östersund	1,800	200	2,000
Summa	27,300	2,700	30,000

I fråga om berörda anslag hafva fullmäktige i skrifvelse den 18 sistlidne april anført:

»Det har icke undgått fullmäktiges uppmärksamhet, att beloppet varit för knappt till bestridande, efter afdrag af semestervikariat för ordinarie tjänstemän, af skälig aflöning åt de extra biträden, som tjänstgjort vid kontoren och hvilkas antal, oberäknadt de för ombudsmanskontoren anlitate juridiskt bildade, vid årets slut utgjorde 45, antagna

år 1893	2
» 1894	1
» 1895	4
» 1896	8
» 1897	9
» 1898	10
» 1899	11 = 45

Efter medelberäkning skulle således årsaföningen för dessa extra biträden hafva uppgått till omkring 650 kronor. I sjelfva verket hafva naturligtvis ersättningarna utgått med olika belopp, högre till de äldre och lägre till de yngre, hvarvid särskildt må erinras angående de under 1899 antagna, att tjenstgöringstiden varit för alla mindre än ett år, för öfrigt olika allt efter antagningsdatum. Lätt torde inses, att det icke varit möjligt att med den summa, som stått till fullmäktiges förfogande, tillgodose alla billiga anspråk och att, då de äldre erhållit något mera, de yngre måst i många fall nöja sig med alltför knappt tilltagna flitpenningar. Härvid tillåta sig fullmäktige att särskildt få framhålla, hurusom numera och med den utvidgning rörelsen fått, de extra biträdenas tjenstgöring måste blifva mycket trägen och vid åtskilliga kontor utsträckas ej blott långt utöfver den tid, då kontoren hållas öppna för allmänheten, utan äfven till eftermiddagarna. Att under sådana förhållanden fara kan vara, att riksbanken ej får i längden behålla åtskilliga dugande krafter, behöfver knappt sägas, och erfarenheten har i det afseendet lemnat en eller annan varning.

»Två styrelser, de i Luleå och Visby, hafva i särskilda skrivelser, framhållit behofvet af ökad anslag. Hvad Visbykontoret angår, har ifrågasatts att kunna erhålla 2,000 kronor eller det nu fixerade medelbeloppet, medan styrelsen i Luleå anhållit om 3,000 kronor för ändamålet, och hvad öfriga styrelser angår, hafva tid efter annan framställningar under hand ingått om större andel i årsanslaget. Vid vissa af kontoren, der rörelsen varit särskildt liflig, icke blott i fråga om lån och diskonteringar, utan ock i öfrig kassaexpedition, ej minst vexling, har också varit omöjligt att lemna tillfredsställande ersättning åt de extra biträdena. Så har t. ex. varit förhållandet i Örebro, der år 1898, enligt hvad i senaste inspektionsberättelse anförts, oaktadt förhållandena stält sig något bättre än vanligt, enär ersättning varit att tillgå för extra ordinarier i följd af sjukdomsförfall för en ordinarie, de förra dock ej kunnat erhålla mer än resp. 1,299, 955, 732 och 331 kronor för biträden, antagna 1895, 1896 och 1897 samt 1899. För 1899 har Örebro erhållit af anslaget 3,000 kronor att fördelas på 5 extra ordinarier. Äfven annorstädes har aföningen måst bli låg.

»Så har i Gefle för 3 extra ordinarier från 1893 och 1896 samt 1898 (den sistnämnde endast en del af året) kronor 1,850 varit anslagna; i Jönköping för 3 (2 från 1897 och 1 från 1899 samt 1 tillförordnad biträde) kronor 2,550; i Karlstad för 3 (2 från 1896, 1 från 1898)

kronor 2,500; i Linköping för 4 (1 från 1895, 2 från 1898 och en från 1899) kronor 2,050. Ännu flere exempel skulle kunna anföras, men torde icke vara erforderliga. Dock bör erinras, att de större kontoren icke framgent kunna få så mycket mer än de mindre, enär rörelsen vid de nybildade synes tillväxa raskt och fordra flere arbetskrafter.

»Fullmäktige hafva därför med hänsyn till de förhållanden, som föreligga, nemligen å ena sidan växande behof af biträde, å andra sidan begränsade tillgångar för deras aflöning, funnit det vara sin pligt att hos utskottet göra framställning om ökning af det å gemensam stat uppförda anslaget. I fråga om dess storlek synes det fullmäktige, som om medelbeloppet borde höjas åtminstone med 50 % eller till 3,000 kronor för hvar kontor, med rätt, såsom hittills, för fullmäktige att efter sig företeende omständigheter fördela den sålunda till disposition ställda summan emellan de särskilda kontoren. Härigenom skulle i medeltal, beräknadt efter förhållandena 1899, på hvarje extra ordinarie komma närmare 1,000 kronor för år, hvilket ingalunda kan anses för högt, då man besinnar, att de äldre obefordrade — sådana finnas ju antagna redan 1893 — böra erhålla mer än denna summa. Tiden för det högre anslaget bör tydligtvis beräknas från 1900 års början.»

På grund af hvad sålunda anförts hafva fullmäktige begärt, att å *gemensam stat* från och med början af innevarande än 1900 och till den fördelning, som fullmäktige ega bestämma, måtte för nu ifrågasvarande ändamål i stället för 2,000 anvisas 3,000 kronor för hvarje af de i grupper indelade kontoren.

Inom utskottet har ifrågasatts, huruvida de 4,000 kr., som från 1898 års början uppförts å *öfvergångsstat* till fullmäktiges disposition, kan behöfva till oförändradt belopp å staten kvarstå. Från detta anslag har utgifvits ersättning vare sig för aflöningsbelopp, som utgått enligt stat, tillämpad under år 1897, men som, till följd af kontorens indelning i grupper, förlorats, eller för mistad andel i arfvoden för kommissionsbestyr åt de tjenstemän, som pröfvats deraf böra komma i åtnjutande.

Då anslagsbeloppet senast den 11 sistlidne januari fördelades, åtgick af detsamma allenast 3,050 kronor och, om förslaget att uppflytta Linköpingskontoret från 4:de till 2:dra gruppen varder genomfördt, minskas behöfvet af medel från öfvergångsanslaget med 200 kronor eller det belopp, som anvisats åt kontorets ombudsman till lönefyllnad, hvilken under nämnda förutsättning ej vidare erfordras. På förfrågan hos deputeraden för den inre förvaltningen har också det svar meddelats, att en ned-

Minskning
i det å öfver-
gångsstat
uppförda
belopp.

sättning i anslagsbeloppet till 3,000 kronor syntes utan olägenhet kunna vidtagas.

Sedan utskottet sålunda redogjort för de framställningar, som gjorts med afseende på ändringar i riksbankens aflöningsstat, äfvensom i en dermed nära sammanhängande del af gällande reglemente, återstår för utskottet att närmare angifva sin ståndpunkt till de olika förslagen.

Redan förut har utskottet anfört skälet, hvarför utskottet icke ansett sig böra till närmare behandling upptaga någon af de gjorda framställningarna om beredande af dyrtidstillägg på sätt af bankens tjänstemän och betjente begärts. Men om sålunda ifrågavarande önskningsmål icke funnits böra nu föranleda till någon åtgärd från utskottets sida, så har utskottet icke kunnat undgå att till närmare pröfning upptaga andra frågor om ändringar i aflöningsstaten och i samband med denna stående förhållanden.

Hvad sålunda angår de af fullmäktige och vederbörande kontorsstyrelsers här ofvan omnämnda framställningar om uppförande på ordinarie stat af *dels* vid hufvudkontoret 2 nya befattningar i 2:dra graden och 1 d:o i 4:de graden, *dels* vid kontoret i Göteborg af 2 tjänster i 1:sta graden, *dels* vid kontoret i Malmö af 1 tjänst i 1:sta graden, samt en ny vaktbetjentsyssla, *dels* vid kontoret i Örebro af en ny bokhållarebefattning, *dels* ock vid kontoret i Linköping i samband med dess uppflyttning i högre grupp den deraf föranledda tillökningen i tjänstepersonalen med en registrator, tillika bokhållare, har behovet af dessa nya tjänster af fullmäktige eller vederbörande kontorsstyrelser blifvit på så öfvertygande sätt ådagalagdt, att utskottet till de derutinnan gjorda framställningarna icke har något att lägga utan föranlåtes för sin del förorda desamma.

Likaså torde utskottet icke behöfva särskildt motivera sin anslutning till fullmäktiges förslag, att den verkställande styrelseledamoten vid kontoret i Visby, som är tjänsteman i riksbanken, må i aflöningshänseende likställas med sina vederlikar vid andra gruppkontor.

Den väckta frågan om nedsättning med 1,000 kr. i det för gruppkontoren å *öfvergångsstat* uppförda anslag à 4,000 kr. torde icke heller behöfva något utförligare omnämnande från utskottets sida, då nedsättningen, vid de upplysningar som meddelats, i sjelfva verket talar för sig sjelf.

På sätt den ofvan lemnade redogörelsen för de ifrågasatta ändringarna i aflöningsstaten utvisar, föreslås *förhöjningar* i en del anslagsposter, nemligen:

1:o) från 30,000 till 40,000 kronor i *hufvudkontorets* anslag till extra arbeten, semestervikariat m. m.,

2:o) från 3,500 till 6,500 kronor i *Malmökontorets* motsvarande anslag,

3:o) från 400 till 600 kronor i den lön, som bestämts för husdrängen vid *sistnämnda kontor*,

4:o) från 400 till 500 kronor i lönen och från 200 till 300 kronor i tienstgöringspenningarna åt vaktbetjente vid *de i grupper indelade riksbankskontoren* i orterna,

5:o) från 2,000 till 3,000 kronor i det medeltal för hvar och ett af gruppkontoren anvisade belopp till extra arbeten, semestervikariat m. m.

Af dessa anslagsförhöjningar hyser utskottet ej tvekan att på de skäl, som till stöd för dem anförts, tillstyrka anslagsförhöjningarna under punkterna 1:o, 2:o och 3:o här ofvan.

Vidkommande deremot den ifrågasatta aflöningstillökningen för vaktbetjente vid gruppkontoren finner utskottet visserligen, att talande skäl förebragts för beviljande af någon tillökning i nu bestämda aflöningsförmåner, men att på en gång öka dessa med ett jemförelsevis så betydligt belopp som 200 kronor, anser utskottet dock icke nu vara behöfligt, utan finner, att tillökningen lämpligen kan begränsas till ett tillägg å *lönen* af 100 kronor, så att denna alltså skulle komma att utgöra 500 kronor i stället för 400 kronor med bibehållet ålderstillägg å 100 kronor, samt naturligtvis utan någon rubbning i vederbörandes rätt till fri bostad och vedbrand. Den ifrågasatta ökningen i tienstgöringspenningarna skulle deremot enligt utskottets mening icke för närvarande böra tillstyrkas.

Med afseende på det ofvan under punkten 5:o) anmälda anslaget på *gemensam* stat till extra arbeten m. m. vid gruppkontoren, kan utskottet naturligtvis på grund af den utredning, som ävägabragts om behovet af en ökning i de på denna stat anvisade medlen, icke undgå att erkänna, att någon tillökning är af förhållandena påkallad. Men att, såsom af fullmäktige ifrågasatts, bestämma denna till 50 procent å nuvarande anslaget, synes dock utskottet vara att gå väl långt. Med gällande bestämmelser angående detta anslag öfverensstämmer, att, så snart något nytt afdelningskontor af riksbanken öppnas, anslaget å *gemensam* stat

omedelbart förhöjes med 2,000 kronor, eller det belopp, som må blifva bestämdt såsom medeltal för gruppkontoren. Då nu under de närmaste åren före 1903 års utgång förestår inrättandet af gruppkontor till ett antal af sex st., samt dessa kontor säkerligen ej öppnas förr, än någon del af det år, hvarunder de träda i verksamhet, gått till ända, är det uppenbart, att, då anslaget beräknas för helt år, de nyöppnade kontoren icke behöfva taga i anspråk *hela* det anslag, som för dem beräknas, utan att någon besparing bör kunna göras, hvilken kan tillgodokomma de äldre kontoren, vid hvilka större belopp erfordras. Med hänsyn härtill och då verksamheten vid en del af de redan öppnade gruppkontoren utan tvifvel är af så ringa omfattning, att dessa kontor böra kunna reda sig med anslag till extra arbeten m. m., understigande det beräknade medeltalet af 2,000 kronor, medan deremot flera andra gruppkontor behöfva mera, anser utskottet, att den tillökning, som bör göras i anslaget, lämpligen och utan afsevärd olägenhet bör kunna begränsas till 2,500 kronor, i hvilket fall hela det å *gemensam* stat anvisade anslaget för de nu varande 15 gruppkontoren skulle komma att uppgå till 37,500 kronor i stället för de 45,000 kronor, som fullmäktige ifrågasatt.

Såsom i det föregående omförmälts, har till utskottet öfverlemnats en ansökning från några tjänstemän vid hufvudkontoret, hvari de begärt, att den nu stadgade, ofvan närmare angifna inskränkningen i deras rätt till semester måtte upphävas. Vid pröfningen af denna framställning har utskottet icke kunnat undgå att taga i betraktande ett förhållande, som framgår af den öfver riksbankens tjänstemän upprättade matrikel. Det visar sig nemligen deraf, att från det vederbörande såsom extra ordinarie börjat tjänstgöra vid riksbankens hufvudkontor eller kontor i Göteborg och Malmö och intill dess han såsom ordinarie befordrats till tjänst i 1:sta graden i de flesta fall en mycket lång tid förflutit, 8, 10, 11, 14 år eller än mera, och det torde kunna antagas, att under de år, som närmast föregå berörda befordran, vederbörande tjänstemans tid och krafter i riksbankens tjänst tagits i anspråk lika mycket, som sedermera sker, efter det befordran vunnits. Enligt hvad förut anförts, har, efter erhållen befordran till 1:sta gradens tjänst, vederbörande icke rätt att få åtnjuta semester förr, än han erhållit ålderstillägg eller tjänat 5 år i graden. I regel erhålles ålderstillägget efter 5 års tjänst, men kan i vissa fall erhållas tidigare, då tiden för vinnande af rätt till semester i motsvarande mån förkortas.

Då § 68 mom. 4 i bankoreglementet innehåller nödiga korrektiv mot allt slags för göromålens behöriga gång menligt bruk i fråga om semesters begagnande, i det att der uttryckligen bestämmes, att semester får tillgodonjutas allenast, för så vidt det kan ske utan hinder för göromålens jemna och oafbrutna gång, synes detta stadgande innefatta all den inskränkning i semesterrätten, som är behöflig, samt att det således icke är nödvändigt att bibehålla den särskilda inskränkning i rätten till semester, som stadgats för de yngre tjänstemännen i 1:sta graden. Ty, äfven om denna inskränkning bortfaller, står det ju tydligen fullmäktige eller vederbörande kontorsstyrelser fritt att förlägga dessa yngre tjänstemäns semestertid till sådan tid på året, att det icke gerna kan bli fråga om några särskilda hinder för göromålens oafbrutna och jemna gång.

På dessa grunder finner sig utskottet böra för sin del understödja nu förevarande ansökning, till hvilken utskottet således vill tillstyrka bifall.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet,

att Riksdagen ville medgifva:

1:o)

att vid *hufvudkontoret* må från och med den 1 juli 1900 på ordinarie stat tillsättas utöfver nuvarande antal befattningar:

- a) en tjänst i 4:de graden, och
- b) två tjänster i 2:dra graden;

2:o)

att vid afdelningskontoret i *Göteborg* må från och med den 1 juli 1900 på ordinarie stat utöfver nuvarande antal befattningar tillsättas:

två tjänster i 1:sta graden;

3:o)

att vid afdelningskontoret i *Malmö* må från och med den 1 juli 1900 på ordinarie stat tillsättas utöfver nuvarande befattningar:

- a) en tjänst i 1:sta graden,
- b) en vaktbetjent med följande aflöningsförmåner:

lön:	kronor 600: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst och derunder ådagalagdt väl-förhållande kan höjas till	» 700: —
samt tjänstgöringspenningar	» 200: —
jemte ersättning för fri bostad och vedbrand	» 300: —

4:o)

att aflöningen för husdrängen vid *Malmökontoret* må från och med den 1 juli 1900 beräknas sålunda: lön kronor 600 jemte fri bostad och vedbrand;

5:o)

att anslagen till *extra arbeten och semestervikariat samt flitpenningar åt extra ordinarie tjänstemän* må från och med ingången af år 1900 vid nedannämnda riks-bankskontor höjas:

- a) vid hufvudkontoret från 30,000 till 40,000 kronor,
- b) vid *Malmökontoret* från 3,500 till 6,500 kronor;

6:o)

att vid afdelningskontoret i *Örebro* må från och med den 1 juli 1900 på ordinarie stat utöfver nuvarade befattningar tillsättas en bokhållare med lön och tjänstgöringspenningar i likhet med registratorns;

7:o)

att riksbankens kontor i *Linköping* må från och med den 1 juli 1900 bland de i grupper indelade kontoren uppflyttas från 4:de till 2:dra gruppen;

8:o)

att vid riksbankens kontor i *Visby* verkställande styrelseledamot, som är tjänsteman i riksbanken, må i aflöningshänseende från och med den 1 juli 1900 likställas med verkställande styrelseledamöter, tjänstemän i riksbanken, vid öfriga i grupper indelade afdelningskontor.

9:o)

att vaktbetjente vid samtliga i grupper indelade afdelningskontor må, räknadt från början af år 1900, erhålla en med 100 kronor till 500 kronor ökad årlig lön;

10:o)

att å *gemensam* stat från år 1900 och till den fördelning som fullmäktige ega att bestämma för samtliga riksbankskontoren i orterna, med undantag af kontoren i Göteborg och Malmö, till extra biträde vid kontorsgöromålen och semestervikariat må uppföras ett belopp, motsvarande i medeltal 2,500 kronor för hvarje af de i grupper indelade kontoren, samt

11:o)

att å *öfvergångsstat* till fullmäktiges disposition, för bestridande af ersättning vare sig för aflöningsbelopp, som utgått enligt stat, tillämpad under år 1897, men som till följd af kontorens indelning i grupper förlorats,

eller för mistad andel i arvoden för kommissionsbestyr
 åt de tjänstemän, som pröfvas deraf böra komma i
 åtnjutande, må uppföras 3,000 kronor.

Slutligen och under åberopande af hvad utskottet här ofvan anført
 i fråga om den hos utskottet gjorda ansökningen om upphäfvande af den
 för vissa tjänstemän i 1:sta graden vid hufvudkontoret samt afdelnings-
 kontoren i Göteborg och Malmö i § 68 mom. 4 af bankoreglementet
 stadgade inskränkning i deras rätt att åtnjuta semesterledighet, hemställer
 utskottet,

12:o)

att Riksdagen ville besluta, att § 68 mom. 4 i
 gällande bankoreglemente skall erhålla följande än-
 drade lydelse:

(Nuvarande lydelse:)

— — — Tjänstemännen — — —
 — — — — (lika) — — — —
 hvarje år; dock att tjänstemännen i
 lägsta graden vid hufvudkontoret
 samt afdelningskontoren i Göteborg
 och Malmö ej ega att erhålla semester
 förr, än de kommit i åtnjutande af
 lönetillägg eller i graden innehaft
 tjänst på ordinarie stat i minst fem år.

Semesterindelningen — — — —
 — — — — (lika) — — — —
 — — — — — — — styrelsen.

(Föreslagen ny lydelse:)

Tjänstemännen vid hufvudkontoret,
 kamrerare och tjänstemän i 1:sta eller
 2:dra graden vid afdelningskontoren
 i Göteborg och Malmö samt kam-
 rerare och kassörer vid de öfriga
 afdelningskontoren ega, så vidt så-
 dant utan hinder för göromålens jemna
 och oafbrutna gång kan ske, hvar
 i sin ordning åtnjuta semester, tjens-
 männen i 3:dje och 4:de graderna
 vid hufvudkontoret och de i 3:dje
 graden vid afdelningkontoren i Göte-
 borg och Malmö under en och en
 half månad samt öfriga ofvan omför-
 mälde tjänstemän en månad hvarje år.
 Semesterindelningen för hvarje år
 fastställes vid hufvudkontoret af de-
 puterade och vid afdelningskontoren
 af styrelsen.

De ändringar i aflöningsstaten samt reglementet, hvilka må blifva erforderliga, sedan Riksdagen i här ifrågavarande ämnen fattat beslut, skall utskottet, jemlikt sin instruktion, iakttaga vid sammanfattningen af nämnda stat och reglemente.

Stockholm den 1 maj 1900.

På bankoutskottets vägnar:

F. A. BOSTRÖM.

Bilaga

till bankoutskottets memorial n:o 18, utvisande de i aflöningsstaten föreslagna ändringar.

Aflöningsstat:

för Sveriges riksbank:

A. Fullmäktige i riksbanken:

----- (oförändradt) -----

B. Hufvudkontoret i Stockholm:

Tjenstemännen:

Å lönestat:

tjugu ----- (oförändradt) -----	kr. 2,000: —
<i>tjugufyra</i> i andra tjänstegraden, bokhållare, revisorer, kassörer, notarie, registrator, hvarje	» 2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 2,500: —
efter tio års till	» 3,000: —
<i>tio</i> i tredje tjänstegraden, kamrerare, ombudsman, förste revisor, hvarje	» 3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	» 3,500: —
efter tio års tjänst i graden till	» 4,000: —
<i>sex</i> i fjerde tjänstegraden, kommissarier, bankosekreteraren, hvarje	» 4,000: —
hvilket efter fem års ordinarie tjänst i graden kan förhöjas till	» 4,500: —

Å arfvodesstat:

Tjänstgöringspenningar:

----- (oförändradt) -----

Missräkningspenningar:

----- (oförändradt) -----

Arfvoden:

1:o) för vård	— — — — —	(oförändradt)	— — — — —
	— — — — —	förordnas.	— — — — —
2:o) till extra arbeten och semestervikariat samt till flitpenningar åt extra ordinarie tjänstemän		kr. 40,000: —
3:o och 4:o	— — — — —	(oförändradt)	— — — — —

Vaktbetjeningen:

— — — — —	(oförändradt)	— — — — —
-----------	---------------	-----------

*Aflöningsstat för Sveriges riksbanks afdelningskontor:***Afdelningskontoret i Göteborg:****1. Styrelsen:**

— — — — —	(oförändradt)	— — — — —
-----------	---------------	-----------

2. Tjänstemännen:*Å lönestat:*

fem i första tjänstegraden, kontorsskrivare, hvarje	kr. 1,500: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst i graden till	»	2,000: —
sex	— — — — —	(oförändradt) — — — — — » 4,000: —

*Å arfvodesstat:**Tjänstgöringspenningar:*

— — — — —	(oförändradt)	— — — — —
-----------	---------------	-----------

Missräkningspenningar:

— — — — —	(oförändradt)	— — — — —
-----------	---------------	-----------

Arfvoden:

— — — — —	(oförändradt)	— — — — —
-----------	---------------	-----------

3. Vaktbetjeningen:

— — — — —	(oförändradt)	— — — — —
-----------	---------------	-----------

Afdelningskontoret i Malmö:**I. Styrelsen:**

— — — — —	(oförändradt)	— — — — —
-----------	---------------	-----------

2. Tjenstemännen:*Å lönestat:*

tre i första tjenstegraden, hvarje	kronor	1,500: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjenst i graden till	»	2,000: —
tre — — — — — (oförändradt) — — — — —	»	1,500: —

*Å arfvodesstat:**Tjenstgöringspenningar:*

— — — — — (oförändradt) — — — — —

Missräkningspenningar:

— — — — — (oförändradt) — — — — —

Arfvoden:

— — — — — (oförändradt) — — — — —

till extra arbeten, semestervikarikariat och fitpenningar till extra ordinarie tjenstemän kronor 6,500: —

3. Vaktbetjeningen:

två vaktmästare, hvardera, lön	»	600: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande kan höjas till	»	700: —
samt tjenstgöringspenningar	»	200: —
äfvensom för den ene vaktmästaren fri bostad och vedbrand och till den andre såsom ersättning härför kronor 300: —		
en husdräng, lön	»	600: —
jemte fri bostad och vedbrand.		

Afdelningskontoren i Jönköping och Karlstad,hvert för sig, (*Grupp 1*):

— — — — — (oförändradt) — — — — —		
vaktbetjenten, lön	kronor	500: —
— — — — — (oförändradt) — — — — —		

Afdelningskontoret i Örebro,*(Grupp 1):*

tre styrelseledamöter, hvarje	kronor	1,200: —
samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen	»	3,800: —
dock att, derest sistnämnda befattning bestrides af någon riksbankens tjensteman, aflöningen till honom under tiden utgår		

med sammanlagdt 5,000 kronor för år räknadt, deraf 800 kronor anses såsom arfvode, 1,200 kronor såsom tjänstgöringspenningar och 3,000 kronor såsom lön, hvilket lönebelopp efter fem års tjänstgöring i nämnda egenskap kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,

kamreraren, lön	kronor 2,000: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst såsom kamrerare vid riksbankens afdelningskontor kan förhöjas med 500 kronor och efter tio års med ytterligare 500 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar	» 1,250: —
och kassavårdarearfvode	» 750: —
kassören, lön	» 1,600: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst såsom kassör vid riksbankens afdelningskontor kan förhöjas med 400 kronor och efter tio års med ytterligare 400 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar	» 800: —
och missräkningspenningar	» 600: —
registratorn och bokhållaren, hvardera lön	» 1,300: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst såsom registrator eller bokhållare vid riksbankens afdelningskontor kan förhöjas med 400 kronor,	
samt tjänstgöringspenningar	» 700: —
ombudsmannen, lön	» 800: —
vaktbetjenten, lön	» 500: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst och derunder ådagalagdt välförhållande kan höjas med 100 kronor,	
tjänstgöringspenningar	» 200: —
jemte fri bostad och vedbrand	

Afdelningskontoren i Falun, Hernösand, Linköping, Luleå och Östersund,

hvert för sig, (Grupp 2):

tre — — — — — (oförändradt) — — — — —	kronor 800: —
vaktbetjenten, lön	» 500: —
— — — — — (oförändradt) — — — — —	

Afdelningskontoren i Kalmar och Vexjö,

hvert för sig, (Grupp 3):

tre — — — — — (oförändradt) — — — — —	kronor 800: —
vaktbetjenten, lön	» 500: —
— — — — — (oförändradt) — — — — —	

Afdelningskontoren i Gefle, Karlskrona, Mariestad, Umeå och Visby,hvert för sig, (*Grupp 4*):

tre — — — — — (oförändradt) — — — — —	kronor	600: —
vaktbetjenten, lön	>	500: —
— — — — — (oförändradt) — — — — —		

Utöfver här ofvan angifna aflöningsbelopp har Riksdagen anvisat:

a) å *gemensam stat* från år 1900 och till den fördelning, som fullmäktige ega bestämma, för samtliga riksbankskontoren i orterna, med undantag af kontoren i Göteborg och Malmö, till extra biträde vid kontorsgöromålen och semestervikariat ett belopp, motsvarande i medeltal 2,500 kronor för hvarje af de i grupper indelade kontoren, samt

b) å *öfvergångsstat* till fullmäktiges disposition, för bestridande af ersättning vare sig för aflöningsbelopp, som utgått enligt stat, tillämpad under år 1897, men som, till följd af kontorens indelning i grupper, för-
lorats, eller för mistad andel i arfvoden för kommissionsbestyr åt de tjänstemän, som pröfvas deraf böra komma i åtnjutande, 3,000 kronor.